

[Inger Gautier Schmit.]

som fremkom i Formiddags, om, at der bør gøres noget mere Propaganda, saa det virkelig gaar op for det danske Folk, at en Rejse over Kattegat ogsaa lader sig gøre, saaledes at denne Rute ikke bestandig bliver anset for en anden Rangs Rute, som man bruger i Nødstilfælde, men som en Rute, ad hvilken man kan komme til Jylland paa en overordentlig god og praktisk Maade. Der skal sikkert gøres mere Propaganda. Ruten skal lægges mere bekvemt for de rejsende mellem København og Nordjylland.

Alle vi, der ofte færdes over Store Bælt og kender de ubeskrivelige Trængsler, kan jeg godt sige, som det rejsende Publikum, særlig omkring Højtiderne, er udsat for, alle vi maa nødvendigvis gaa ind for, at der paa dette Omraade sker en Ændring til det bedre. Jeg er ganske vis paa, at den højtærede Trafikminister deler denne Opfattelse, og jeg haaber, at vi i de Rejseplaner, som vil blive forelagt os i det kommende Aar, maa se Udtryk for, at man ogsaa inden for Trafikministeriet ønsker at give det danske Folk en bedre Rejse-service.

Da jeg nu har talt om Ruten til Jylland, vil jeg ikke forbigaa et Spørgsmaal af trafikalt Betydning for Københavnerne. Som bekendt søger Københavnerne mere og mere til Nordsjælland eller sydpaa, men jeg vil her opholde mig ved Ruten nordpaa til de smaa Byer Tisvilde og Gilleleje. Københavnerne er, naar de skal til disse Byer, henvist til at tage via Helsingør eller Hillerød. Det er i Tusindvis af Københavnerne, der søger derop, og jo vanskeligere det bliver at faa Sommervillaer eller Sommergrunde i Nærheden af København, des nødvendigere er det, at Mennesker, som trænger til frisk Luft, og som gerne vil ud til Havet, ud til Kattegat, kan faa en rimelig Befordring og ikke skal tilbringe Timer og atter Timer i slette Tog, saaledes at den Weekend, som man vil benytte til en Tur til Nordsjælland, nærmest bliver pinagtig paa Grund af de daarlige Togforhold.

Jeg tænker ikke her i første Linie paa Statsbanernes Tog til Hillerød og Helsingør. Jeg tænker paa Privatbanerne, som viderebefordrer Publikum til Gilleleje og Tisvilde. Her er Forholdene yderst utilfredsstillende.

Den højtærede Trafikminister kan naturligvis sige: disse Forhold kommer i og for sig ikke mit Ministerium ved. Men jeg er dog af den Mening, at Trafikministeriet ved at lægge et vist Pres paa de Selskaber, der ejer disse private Baner, maatte kunne opnaa en bedre Service, en bedre Forbindelse mellem København og disse Byer i

Nordsjælland, hvor Tusinder og atter Tusinder af Københavnerne søger hen for at faa frisk Luft og Søbad. Det skulde glæde mig meget, om der her kunde ske en Forbedring; den er haardt tiltrængt.

Der faldt i Formiddags en Udtalelse om, at vi næppe har Tandlæger nok her i Landet. Det er ogsaa et Spørgsmaal, som jeg synes Rigsdagen bør vie noget større Interesse. Vi bliver jo mere og mere klar over, hvor vigtigt det er rent sanitært, at ikke mindst Børns og unge Menneskers Tænder bliver holdt i tilbørlig Orden, og saa maa der ogsaa være tilstrækkeligt med Tandlæger. Jeg vil derfor varmt anbefale, at man gaar ind for Tanken om snarest muligt at oprette en ny Tandlægeskole. Ogsaa jeg maa mene, at den ubetinget bør ligge i Aarhus ved Universitetet. Det bør ikke være en unaturlig og fremmed Tanke for os, at en saadan Tandlægeskole lægges i Hovedlandet Jylland. Jeg er gammelt Rigsdagsmedlem nok til at kunne huske, at da daværende Overlæge Albech, inden Aarhus Universitet saa Dagens Lys, kom herover til Rigsdagen og fremsatte sine Planer om at oprette et Universitet i Aarhus, var mange her i Rigsdagen ret uforstaaende, men efterhaanden svandt Betænelighederne. Man begyndte at bygge Universitetet, og i Dag er der sikkert ikke et eneste Menneske i vort Land, der kunde tænke sig at undvære Universitetet i Aarhus. Paa samme Maade vil det sikkert gaa, hvis man faar taget sig sammen og skaffet de nødvendige økonomiske Midler til at bygge denne Tandlægeskole, som vi i højeste Grad trænger til, og som ubetinget bør lægges netop i Aarhus sammen med Universitetsbygningerne.

Jeg er den højtærede Finansminister meget taknemmelig, fordi han i sin Tale forleden angaaende Forbrugsafgifterne kom ind paa en nærmere Skildring af, hvor meget det danske Folk egentlig bruger til Nydelsen af stærke Drikke. Dette Spørgsmaal har allerede været omtalt her i Dag, men jeg finder Anledning til paa ny at nævne det, fordi jeg synes, det er saa vigtigt, at det ikke kan understreges nok. Den højtærede Minister meddelte nemlig Tinget, at Salget af Drikkespiritus, som i 1938 var 1 Mill. l, nu i 1947 er kommet op paa 2,5 Mill. l, altsaa en ganske overordentlig stor Stigning, at Salget af Øl i samme Tidsrum mindst er fordoblet, at Salget af Frugtvin er fire Gange saa stort som i 1938, og at Omsætningen paa Restaurationer af stærke Drikke, som i Begyndelsen stagnerede noget, da den høje Skat satte ind nu i Begyndelsen af Aaret, allerede er kommet op paa den